

Het vergeven van anderen

Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven. Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal, Mattheüs 18:21 & 18:22.

Letterlijk gezien dus 490 keer. Maar lees het als een onmogelijke hoeveelheid. Vergeving moet continu zijn. Verweven in wie we zijn.

En Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En ze verdeelden Zijn kleren en wierpen het lot, Lukas 23:34.

Heb de ander altijd lief door vergeving. Jezus hing aan het kruis en zei, Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.

We lezen vanaf Mattheüs 18:23 – 18:35 over een dienaar die zijn schuld aan de koning niet terug kon betalen. Hij wordt vergeven door de koning.

En de heer van deze dienaar was innerlijk met ontferming bewogen, liet hem gaan en schold hem de schuld kwijt, Mattheüs 18:27.

Zo hadden wij ook een schuld die we niet konden betalen. God in Zijn grote genade zond Zijn Zoon, en Hij betaalde onze schuld.

Nu had de kwijtgescholden dienaar iemand die hem ook wat verschuldigd was, maar hij wilde hem niet kwijtschelden en gooide hem in de gevangenis. Uiteindelijk roept de koning deze dienaar terug omdat hij geen medelijden met zijn mededienaar had, en liet hem zijn schuld terugbetalen.

Toen riep de heer hem bij zich en zei tegen hem: Slechte dienaar, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, omdat u mij dat smeekte. Had ook u geen medelijden moeten hebben met uw mededienaar, zoals ik ook medelijden met u had? En zijn heer, boos als hij was, gaf hem aan de pijnigers over, totdat hij alles wat hem schuldig was, betaald zou hebben, Mattheüs 18:32 – 18:34.

